

Ni pacte de legislatura, ni entrada al govern

written by Lluita Internacionalista | 7 d'abril de 2021

Cal ajustar la lectura del resultat de les darreres votacions sobre l'acord amb ERC. 60% *sí* a l'acord amb ERC, 40% *no*. I el 85% pensa que l'acord és insuficient. A la tercera, per poc, la majoria, diu que no acceptaria invertir a Aragonès sense l'acord. De fet, l'ordre induïa a determinades respostes, i més bé, la segona votació era una manera de fer passar millor la primera, sense saber quines conseqüències pràctiques comportava. Aquest resultat, quan a més tot el secretariat nacional havia defensat unànimement el preacord a través dels mitjans de comunicació mentre els militants no el coneixien –en un mètode de pressió molt conegut al món sindical–, i s'havia forçat una ampliació del cens per fora dels acords de governança,... aquest 40, i la majoria del 3, s'haurien de prendre com un seriós advertiment.

Ara Poble Lliure anuncia que vol entrar al govern. Nosaltresensem que seria travessar una línia vermella. Ja hem escrit sobre el que seria la *podemització* de la CUP-UNCPG. Perquè sabem quines polítiques desplegaran ERC-JxC al govern: retallades i privatitzacions com han fet tots aquests anys, en una situació en què les condicions de vida de les classes populars s'estan desplomant i amb una repressió que no s'atura, ni per la banda de l'Estat ni per la de la Generalitat.

Hi ha qui veu l'octubre del 2017 (referèndum, vaga i proclamació de la república catalana) com a punt de partida d'un nou govern autonòmic que ens portés fins a la independència. Nosaltres ho veiem a l'inrevés, l'octubre del 17 marcava el límit de què podem esperar d'ERC i JxC. Des d'aleshores i davant l'embranchida de la repressió de l'Estat, han imposat la desmobilització, i la repressió dels Mossos a

manifestacions que com les d'Urquinaona d'octubre del 19, protestaven contra les sentències dels seus propis dirigents.

Defensar l'entrada al Govern pensant que ara sí –per la nostra presència– aniran decididament cap a la independència o que podrem capgirar o aturar les polítiques neoliberals i privatitzadores d'ERC i JxC és pensar que perquè els hi faltin uns vots al Parlament que nosaltres tenim, acabaran fent una política contrària als interessos dels sectors socials que representen i superant les pors que els paralitzen davant l'Estat. És calcat el que ha passat amb IU i Podem al govern central. **Volem un govern de treballadores i treballadors, però no hi ha la correlació de forces que avui ho permeti. Per això diem que és un suïcidi polític entrar en un govern en les condicions actuals.**

Pacte d'investidura sí, de legislatura no

No ens podem comprometre a donar un marge de dos anys a la taula de diàleg d'ERC amb el PSOE, dos anys en què les diferències s'abordaran des de la "discreció". ERC sap que el seu acord amb el PSOE no se sustenta en l'amnistia i l'autodeterminació, sinó en l'intercanvi dels presos (via indult o reforma del codi penal que no s'aplicarà a les 3000 lluitadores) per estabilitat autonòmica. I mentre "s'espera" el resultat de la via negociada –que tothom sap que no ens portarà a l'autodeterminació– i molts joves independentistes continuen anant a parar a les presons, l'estabilitat que volen garantir és la que passa pels pressupostos. Les "treves" mai són gratis, i fa massa anys d'aquesta desmobilització, i volen garantir-se que hi seguim.

Per això diem que només construint una nova correlació de forces, és a dir, reconstruint una nova direcció del procés de ruptura amb l'Estat, és possible l'embat contra el que suposa fer realitat la república catalana. Aquest procés **necessàriament** ha de venir de l'esquerra rupturista, amb una política que permeti la incorporació de sectors de la classe

obrera i populars a la lluita. Per això una aliança amb ERC i JxC ens hipoteca el futur. El primer punt dels dotze que vam signar les onze organitzacions que conformem la candidatura deia: “Conquerir aquestes majories per la república catalana implica donar-li un fort contingut social i anticapitalista, la qual cosa obliga a una política d’independència de classe oposada a la que ERC i JxC han vingut reiteradament aplicant”,

El mateix podríem dir de l’imprescindible gir social. No podem diluir les nostres propostes per donar sortida a la greu situació que viuen la classe obrera i els sectors populars. És la política d’ERC i JxC i l’acatament del TC, la que es tradueix amb centenars de desnonaments i una forta repressió policial, la que avui enfronta el moviment pel dret a l’habitatge. Bosch de Lliçà d’Amunt va a la vaga indefinida el 6 d’abril contra el tancament, una més en la llarga llista d’indústries que deixen milers d’acomiadaments, mentre la Generalitat mira cap a una altra banda. Són les lluites de la sanitat pública (com la vaga del 10 de març) per exigir més recursos, mentre les conselleries d’ERC financen la privada i les residències privatitzades... No podem comprometre’ns a donar suport a uns pressupostos que no recolliran les demandes populars.

Per a nosaltres no es tracta de millorar l’acord amb ERC amb alguna concessió més. El que es tracta és de defensar la nostra capacitat d’acció davant el govern, és a dir, mantenir el compromís amb la gent i amb la lluita. Per això en la nostra proposta acceptàvem pactar la investidura d’Aragonès –com vam fer amb Puigdemont, a canvi de la caiguda de Mas i el seu equip i el compromís inequívoc de convocar el referèndum–, però sense cap pacte de legislatura que ens lligui a la política del govern.

A moltes assemblees va haver-hi un debat sobre si l’acord era un pacte de legislatura o d’investidura. Es tracta d’interpretar el que l’acord estableix: “ERC i la CUP-UNPG també acorden treballar en els pròxims temps perquè aquest

acord global pugui anar-se concretant en aspectes més detallats i compromisos més concrets per fer-lo avançar cap a escenaris de col·laboració que eventualment puguin suposar uns acords en (1) la constitució del Parlament i la investidura del futur president de la Generalitat; (2) l'estabilitat parlamentària; (3) la participació en el Govern de la CUP, tot en funció del nivell d'acord i entesa i la concreció de l'agenda política del Parlament i el Govern"

Alguns dels ponents a les AOT i més tard en els mitjans públics han reiterat que l'acord es tradueix **només** en un pacte d'investidura i que no implica per exemple l'aprovació de pressupostos. Per a nosaltres, per tot el que hem analitzat, només s'ha de limitar a la investidura. Eventualment caldrà veure com modificaria la nostra posició si l'acord amb ERC no fos acceptat per JxC, l'altre soci de govern. En aquest cas, nosaltres mantindríem la nostra proposta: donar els vots mínims per la investidura en forma d'abstencions i la resta votar en contra.

Impulsar decididament la mobilització.

No es pot esperar i cal impulsar decididament la mobilització. Cal urgentment transformar l'acte de les Tres Xemeneies, o des de plataformes com la del 3 d'octubre, en un pla de lluita que comenci per una defensa intransigent de presos/es i represaliats/des i exigeixi mesures concretes per resoldre les necessitats de la classe obrera i sectors populars.

Per això la posició de Lluita Internacionalista és:

- 1. Rebutjar l'entrada al Govern o un pacte de legislatura que ens lligui al futur govern d'ERC i JxC.**
- 2. Limitar l'acord amb ERC a permetre la investidura d'Aragonès amb les abstencions mínimes necessàries i la resta, vots en contra.**
- 3. Reclamar punts concrets com la retirada de les acusacions**

de la Generalitat, a canvi de la investidura d'Aragonès, en el sentit de la votació de les bases, que de manera molt majoritària han considerat insuficient el preacord.

4. Proposar una conferència que acabi amb un manifest i un pla de lluita al conjunt d'organitzacions i entitats aplegades a l'acte de les Tres Xemeneies: contra la repressió, pels drets elementals al treball, a l'habitatge, a serveis públics.